

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av landsbygdsnäringslagen, renhushållningslagen, naturnäringslagen och skoltlagen

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 54/1997 rd med förslag till lagar om ändring av landsbygdsnäringslagen, renhushållningslagen, naturnäringslagen och skoltlagen. Riksdagen har i ärendet mottagit jord- och skogsbruksutskottets betänkande nr 7/1997 rd.

Riksdagen förutsätter att jord- och skogsbruksministeriet utan dröjsmål vidtar åtgärder för att permanent säkerställa fortsatt verksamhet på lägenheter som idkar naturningar. Härav eventuellt föranledda författningsändringar bör beredas.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av landsbygdsnäringslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i landsbygdsnäringslagen av den 28 december 1990 (1295/1990) 26 § 2 och 3 mom., 31 och 51 a—51 c §, dessa lagrum sådana de lyder 26 § 2 mom. i lag 1304/1994, 26 § 3 mom. i lag 805/1993, 31 § i sistnämnda lag och i lag 169/1995 samt 51 a—51 c § i sistnämnda lag, samt *fogas* till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 660/1992 och i nämnda lag 805/1993, ett nytt 4 mom. som följer:

5 §

Företagsform

När investeringsstöd beviljas en sammanlutning som avses i 1 mom. 3 punkten kan maximivolymer för den verksamhet som stöds samt de godtagbara maximikostnaderna för det projekt som stöds höjas på det sätt som bestäms i artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet, om sammanslutningen uppfyller de villkor i fråga om samverkansföretag som anges i nämnda artikel.

26 §

Statliga lån

Räntan på ett statligt lån bestäms på grundval av den genomsnittliga räntan på krediter för jordbruksändamål som beviljats på marknadsvillkor. Låntagaren skall på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta till dess hela ränteförmänen har använts. Om bestämmande av räntan, om minimiräntan, om omvandling av ränteförmänen till bidrag samt om bidragets maximibelopp bestäms genom förordning.

Om en årlig ränta på mer än fem procent uppbärs på ett statligt lån som har beviljats före den 1 januari 1996, är räntan under tiden mellan den 1 november 1996 och den 31 december 2001 dock högst fem procent. Från ingången av 2002 kan en allmän justering av räntan med högst två procentenheter genomföras så att justeringen motsvarar de förändringar som skett i den allmänna räntnivån efter det lånet beviljades. Statsrådet beslutar om den allmänna räntjusteringen.

31 §

Lånestödsbeslutet

Innan en kreditinrättning får bevilja lån, skall landsbygdsnäringsdistriktet ge ett beslut om den stödansökan som gäller lånet. Utlåtande om ansökan skall vid behov begäras från kommunens landsbygdsnäringsmyndighet och miljöcentralen.

Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om hur ett lån skall beviljas på basis av ett beslut som avses i 1 mom. Kreditinrättningen skall omedelbart meddela till landsbygdsnäringsdistriktet och kommunens landsbygdsnäringsmyndighet att lån har beviljats.

Ett lån kan överföras från en kreditinrättning till en annan, om överföringen och i fråga om statliga lån dessutom de nödvändiga skuldebrevsarrangemangen mellan staten och kreditinrättningen genomförs på det sätt som vederbörande ministerium bestämmer. Utan låntagarens samtycke kan ett lån överföras endast om ministeriet särskilt anser att det finns synnerligen vägande skäl till detta på grund av omläggning av kreditinrättningens verksamhet.

51 a §

Ändringssökande

I andra beslut som landsbygdsnäringsdistriktet med stöd av denna lag har fattat än sådana som avses i 42 § 2 mom. får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar efter att den som söker ändring har fått del av beslutet.

Besvärsskriften kan i de fall som avses i 1 mom. samt när besvär med stöd av 42 § 2 mom. anförs över landsbygdsnäringsdistriktets beslut tillställas även den myndighet i vars beslut ändring söks. Myndigheten skall sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande om besvåren till landsbygdsnäringsnämnden.

I beslut som besvärsnämnden har fattat i ett ärende som gäller återkrav eller indragning av bidrag eller annat stöd, uppsägning av lån eller försäljningsprisfordran eller förfall av frivillig skuldsanering eller av någon annan betalningslättnad får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Annars får ändring i besvärsnämndens beslut i ett ärende som avses i denna paragraf sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas, om

1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet förs till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande,

2) det på grund av ett uppenbart fel som skett i ärendet finns särskilda skäl att föra ärendet till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande, eller om

3) det finns något annat vägande skäl att bevilja besvärstillstånd.

I beslut som vederbörande ministerium har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

51 b §

Delgivning av beslut

Ett beslut av landsbygdsnäringsdistriktet som gäller en ansökan om bidrag eller något annat stöd eller betalningslättnad samt fastställande av en dispositionsplan får delges sökanden per post som vanligt brev. Om inte något annat visas anses sökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter att beslutet postades.

51 c §

*Uppbärande av avgift för ärendets
behandling*

För beslut som har fattats med stöd av denna lag uppbärs avgift enligt vad som särskilt bestäms om uppbörd av avgifter. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut angående skuldsanering och andra betalningslättnader för krediter eller beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsnämnden angående skuldsanering och andra betalningslättnader är avgiftsfria.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Lagen tillämpas på investeringar som i 5 § 4 mom. avsedda sammanslutningar har påbörjat eller genomfört efter 1994.

Lagens 26 § 2 och 3 mom. tillämpas från och med den 1 maj 1997.

Bestämmelserna i 26 § 3 mom. tillämpas på räntor som för tiden mellan den 1 november 1996 och den 30 april 1997 uppbärs på statliga lån till den del räntorna har beräknats på det lånekapital som den 30 april 1997 inte har förfallit till betalning. Ränta som uppburits till ett för stort belopp gottskrivs låntagaren vid uppbörden i oktober 1997.

Bestämmelserna i 26 § tillämpas även på lån som med stöd av den lagstiftning som är i kraft när denna lag träder i kraft beviljas för stegvis generationsväxling efter att denna lag trätt i kraft.

Lag**om ändring av renhushållningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i renhushållningslagen av den 9 februari 1990 (161/1990) 22 § 3 mom., 23, 24 och 35 a—35 c §, 41 § 1 mom. samt 41 a § 4 och 5 mom.,

av dessa lagrum 22 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1305/1994, 23 och 24 § sådana de lyder i lag 1298/1990, 35 a—35 c § sådana de lyder i lag 170/1995 samt 41 a § 4 och 5 mom. sådana de lyder i lag 1560/1991, som följer

22 §

Lånevillkor

Räntan på ett statligt lån bestäms på grundval av den genomsnittliga räntan på krediter för jordbruksändamål som beviljats på marknadsvillkor. Låntagaren skall på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta till dess hela ränteförmänen har använts. Med ränteförmån avses skillnaden mellan den totala räntan och den ränta som uppbärs hos låntagaren. Om bestämmande av räntan, om minimiräntan, om omvandling av ränteförmänen till bidrag samt om bidragets maximibelopp bestäms genom förordning.

23 §

Övriga villkor

Om förfarandet vid beviljande av lån och bidrag, utbetalningen av lån och bidrag, säkerheter, statens ansvar, återkrav av lån och försäljningspriser, beviljande och återkallande av uppskov, frivillig skuldsanering i fråga om krediter som beviljats renhushållningsbidragare samt ersättande av de kostnader som förvaltningen av lånen föranleder kreditinrättningen, återkrav av ersättningar samt övervakning av lånen och bidragen samt om andra omständigheter som gäller långivningen, försäljningspriserna och bidragen gäller, med de undantag om vilka bestäms i denna lag, i tillämpliga delar vad som i 26 § 3 mom., 27 §, 29 § 3 och

4 mom., 29 a—29 c, 30 och 31 §, 32 § 3 mom., 47 §, 48 § 1 och 4 mom. samt 50 och 51 § landsbygdsnäringslagen bestäms om motsvarande lån och försäljningspriser samt bidrag.

24 §

Justering av räntan

Om en årlig ränta på mer än två och en halv procent uppbärs på statens försäljningsprisfordran som har uppkommit före den 1 januari 1996 eller på statligt lån som har beviljats före nämnda datum, är räntan under tiden mellan den 1 november 1996 och den 31 december 2001 dock två och en halv procent. I ränta på bostadslån uppbärs under nämnda tid en årlig ränta på högst fyra procent. Från ingången av 2002 kan en allmän justering av räntan med högst två procentenheter genomföras så att justeringen motsvarar de förändringar som skett i den allmänna räntenivån efter det krediten beviljades. Statsrådet bestämmer om den allmänna justeringen av räntan på försäljningspriser och lån.

35 a §

Ändringsökande

I andra beslut som landsbygdsnäringsdistriktet med stöd av denna lag har fattat än sådana som avses i 15 § 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar efter att den som söker ändring har fått del av beslutet.

Besvärsskriften kan i de fall som avses i 1 mom. samt när besvär med stöd av 15 § 5 mom. anförs över landsbygdsnäringsdistriktets beslut även tillställas den myndighet i vars beslut ändring söks. Myndigheten skall sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande om besvaren till landsbygdsnäringsnämnden.

I beslut som besvärsnämnden har fattat i ett ärende som avses i 31 eller 32 § samt i beslut som vederbörande ministerium har fattat med stöd av denna lag får ändring

sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På motsvarande sätt får ändring sökas genom besvär i besvärsnämndens beslut i ett ärende som gäller återkrav eller indragning av bidrag eller annat stöd, uppsägning av lån eller försäljningsprisfordran eller förfall av frivillig skuldsanering eller av någon annan betalningslättnad. Annars får ändring i besvärsnämndens beslut i ett ärende som avses i denna lag sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas, om

1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet förs till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande,

2) det på grund av ett uppenbart fel som skett i ärendet finns särskilda skäl att föra ärendet till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande, eller om

3) det finns något annat vägande skäl att bevilja besvärstillstånd.

35 b §

Delgivning av beslut

Ett beslut av landsbygdsnäringsdistriktet som gäller en ansökan om bidrag eller något annat stöd eller betalningslättnad får delges sökanden per post som vanligt brev. Om inte något annat visas anses sökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter att beslutet postades.

35 c §

Uppbärande av avgift för ärendets behandling

För beslut som har fattats med stöd av denna lag uppbärs avgift enligt vad som särskilt bestäms om uppbörd av avgifter. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut angående skuldsanering och andra betalningslättnader för krediter eller beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria. Även be-

slut av landsbygdsnäringsnämnd angående skuldsanering och andra betalningslättnader är avgiftsfria.

41 §

Åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på statens och kreditinrättingars fordringar som med stöd av lagen om rensköt-sellägenheter har uppkommit innan denna lag trätt i kraft samt i fråga om övriga villkor skall lagen om rensköt-sellägenheter och villkoren i tidigare avtal iakttas. Om en årlig ränta på mer än två och en halv procent uppbärs på ett statligt lån och statens försäljningsprisfordringar enligt lagen om rensköt-sellägenheter, är räntan under tiden mellan den 1 november 1996 och den 31 december 2001 dock två och en halv procent. I ränta på bostadslån uppbärs under nämnda tid högst fyra procents årlig ränta.

41 a §

Statens ansvar för lån som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning

För att statens ansvar skall gälla krävs att kreditinrättingen sköter lånet och säkerheterna för det enligt de lagar som gäller lånet samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem samt iakttar god banksed. Den kreditinrätting som har

beviljat lånet är skyldig att bevaka statens intressen och iakttä de föreskrifter som vederbörande ministerium har meddelat när den egendom som utgör säkerhet för lånet förvandlas i pengar genom exekutiv auktion eller konkursförfarande. Frivillig skuldsanering eller andra därmed jämförbara arrangemang får endast med samtycke av den myndighet om vilken bestäms genom förordning genomföras och den egendom som utgör säkerhet för lånet frivilligt förvandlas i pengar, om detta äventyrar återkrav av lånet.

Gottgörelse för förluster betalas inte för ett lån som före 1993 hade kunnat sägas upp med stöd av en uppsägningsgrund som nämns i den lag som gäller lånet eller i de bestämmelser eller andra föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller i avtalsvillkoren. Detta gäller inte sådana räntesänkningar och befrielser från amorteringar som överenskommit vid frivillig skuldsanering och som staten ansvarar för i sin helhet.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Bestämmelserna i 22 § 3 mom., 24 § och 41 § 1 mom. tillämpas från och med den 1 maj 1997.

Bestämmelserna i 24 § och 41 § 1 mom. tillämpas på räntor som för tiden mellan den 1 november 1996 och den 30 april 1997 uppbärs på statens försäljningsprisfordringar och statliga lån till den del räntorna har beräknats på det lånekapital som den 30 april 1997 inte har förfallit till betalning. Ränta som uppburits till ett för stort belopp gottskrivs gäldenären vid uppbörden i oktober 1997.

Lag

om ändring av naturnäringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturnäringslagen av den 24 augusti 1984 (610/1984) 29 § 3 mom., 30, 31 och 42 a—42 c § samt 46 § 4 och 5 mom.,

dess lagrum sådana de lyder 29 § 3 mom. i lag 1306/1994, 30 och 31 § i lag 1296/1990, 42 a—42 c § i lag 171/1995 samt 46 § 4 och 5 mom. i lag 1561/1991, som följer

29 §

Lånevillkor

Räntan på ett statligt lån bestäms på grundval av den genomsnittliga räntan på krediter för jordbruksändamål som beviljats på marknadsvillkor. Låntagaren skall på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta till dess hela ränteförmänen har använts. Med ränteförmån avses skillnaden mellan den totala räntan och den ränta som uppbärs hos låntagaren. Om bestämmande av räntan, om minimiräntan, om omvandling av ränteförmänen till bidrag samt om bidragets maximibelopp bestäms genom förordning.

30 §

Övriga villkor

Om förfarandet vid beviljande av lån och bidrag, utbetalningen av lån och bidrag, säkerheter, statens ansvar, återkrav av lån och försäljningspris, beviljande och återkallande av uppskov, frivillig skuldsanering i fråga om krediter som beviljats den som idkar naturnäring samt ersättande av de kostnader som förvaltningen av lån föranleder kreditinrättningen, återkrav av ersättningar samt övervakning av lånen och bidragen samt om andra omständigheter som gäller långivningen, försäljningspriserna och bidragen gäller, med de undantag om vilka bestäms i denna lag, i tillämpliga delar vad som i 26 § 3 mom., 27 §, 29 § 3 och 4 mom., 29 a—29 c, 30 och 31 §, 32 § 3 mom., 47 §, 48 § 1 och 4 mom. samt 50 och 51 § landsbygdsnäringslagen bestäms om motsvarande lån och försäljningspriser samt bidrag.

31 §

Justering av räntan på försäljningspris och lån

Om en årlig ränta på mer än två och en halv procent uppbärs på statens försäljningsprisfordran som har uppkommit före den 1 januari 1996 eller på statligt lån som har beviljats före nämnda datum, är räntan under tiden mellan den 1 november 1996 och den 31 december 2001 dock två och en halv procent. I ränta på bostadslån uppbärs under nämnda tid en årlig ränta på högst fyra procent. Från ingången av 2002 kan en allmän justering av räntan med högst två procentenheter genomföras så att justeringen motsvarar de förändringar som skett i den allmänna räntenivån efter det lånet beviljades. Statsrådet bestämmer om den allmänna justeringen av räntan på försäljningspriser och lån.

42 a §

Ändringssökande

I andra beslut som landsbygdsnäringsdistriktet med stöd av denna lag har fattat än sådana som avses i 22 § 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar efter att den som söker ändring har fått del av beslutet.

Besvärsskriften kan i de fall som avses i 1 mom. samt när besvär med stöd av 22 § 5 mom. anförs över landsbygdsnäringsdistriktets beslut även tillställas den myndighet i vars beslut ändring söks. Myndigheten skall sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande om besvären till landsbygdsnäringsnämnden.

I beslut som besvärsnämnden har fattat i ett ärende som avses i 38 eller 39 § samt i

beslut som vederbörande ministerium har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På motsvarande sätt får ändring sökas genom besvär i besvärsnämndens beslut i ett ärende som gäller återkrav eller indragning av bidrag eller annat stöd, uppsägning av lån eller försäljningsprisfordran eller förfall av frivillig skuldsanering eller av någon annan betalningslättnad. Annars får ändring i besvärsnämndens beslut i ett ärende som avses i denna lag sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas, om

1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet förs till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande,

2) det på grund av ett uppenbart fel som skett i ärendet finns särskilda skäl att föra ärendet till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande, eller om

3) det finns något annat vägande skäl att bevilja besvärstillstånd.

42 b §

Delgivning av beslut

Ett beslut av landsbygdsnäringsdistriktet som gäller en ansökan om bidrag eller något annat stöd eller betalningslättnad får delges sökanden per post som vanligt brev. Om inte något annat visas anses sökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter att beslutet postades.

42 c §

Uppbärande av avgift för ärendets behandling

För beslut som har fattats med stöd av denna lag uppbärs avgift enligt vad som särskilt bestäms om uppbörd av avgifter. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut angående skuldsanering och andra betalningslättnader för krediter eller beviljande av bidrag

och annat stöd är dock avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsnämnden angående skuldsanering och andra betalningslättnader är avgiftsfria.

46 §

Statens ansvar för lån som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning

För att statens ansvar skall gälla krävs att kreditinrättningen sköter lånet och säkerheterna för det enligt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt iakttar god banksed. Den kreditinrättning som har beviljat lånet är skyldig att bevaka statens intressen och iakta de föreskrifter som vederbörande ministerium har meddelat när den egendom som utgör säkerhet för lånet förvandlas i pengar genom exekutiv auktion eller konkursförfarande. Frivillig skuldsanering eller andra därmed jämförbara arrangemang får endast med samtycke av den myndighet om vilken bestäms närmare genom förordning genomföras och den egendom som utgör säkerhet för lånet frivilligt förvandlas i pengar, om detta äventyrar återkrav av lånet.

Gottgörelse för förluster betalas inte för ett lån som före 1993 hade kunnat sägas upp med stöd av en uppsägningsgrund som nämns i denna lag eller i den förordning eller de andra bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i avtalsvillkoren. Detta gäller inte sådana räntesänkningar och befrielser från amorteringar som överenskommits vid frivillig skuldsanering och som staten ansvarar för i sin helhet.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Bestämmelserna i 29 § 3 mom. och 31 § tillämpas från och med den 1 maj 1997.

Bestämmelserna i 31 § tillämpas på räntor som för tiden mellan den 1 november 1996 och den 30 april 1997 uppbärs på statens försäljningsprisfordringar och statliga lån till den del räntorna har beräknats på det lånekapital som den 30 april 1997 inte har förfallit till betalning. Ränta som uppburits till ett för stort belopp gottskrivs gäldenären vid uppbörden i oktober 1997.

Lag

om ändring av skollagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i skollagen av den 24 februari 1995 (253/1995) 63 § 3 mom., 64 § och 68 § 1 mom. samt

fogas till 63 § ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 63 a § som följer:

63 §

Sökande av ändring

I beslut som besvärsnämnden har fattat i ett ärende som avses i 36—39 § samt i beslut som den har fattat i ett ärende som gäller förfall av frivillig skuldsanering eller av någon annan betalningslättnad får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Annars får ändring i besvärsnämndens beslut i ett ärende som avses i denna lag sökas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas, om

1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet förs till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande,

2) det på grund av ett uppenbart fel som skett i ärendet finns särskilda skäl att föra ärendet till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande, eller om

3) det finns något annat vägande skäl att bevilja besvärstillstånd.

I beslut som vederbörande ministerium har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

63 a §

Delgivning av beslut

Ett beslut av landsbygdsnäringsdistriktet som gäller en ansökan om bidrag eller något annat stöd eller betalningslättnad får delges sökanden per post som vanligt brev. Om

inte något annat visas anses sökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter att beslutet postades.

64 §

Uppbärande av avgift för ärendets behandling

För beslut som har fattats med stöd av denna lag uppbärs avgift enligt vad som särskilt bestäms om uppbörd av avgifter. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut angående skuldsanering och andra betalningslättnader för krediter eller beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsdistriktets besvärsnämnd angående skuldsanering och andra betalningslättnader är avgiftsfria.

68 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på statens och kreditinstituts fordringar enligt lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/1955), jordregleringslagen berörande skoltar (593/1969) och den upphävda skollagen samt i fråga om övriga villkor för dessa fordringar iaktas de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande och motsvarande avtalsvillkor. I fråga om återbetalningstiden för, räntan på och övriga villkor för fordringar som med stöd av den nämnda skollagen har uppkommit efter att denna lag har trätt i kraft iaktas likaså bestämmelserna i nämnda lag. Om en årlig ränta på mer än två och en halv procent uppbärs på statligt lån och statens för-

säljningsprisfordringar som avses i ovan nämnda lagstiftning, är den årliga räntan på dem under tiden mellan den 1 november 1996 och den 31 december 2001 dock två och en halv procent. I ränta på bostadslån uppbärs under nämnda tid högst fyra procents årlig ränta.

Bestämmelserna i 68 § 1 mom. tillämpas på räntor som för tiden mellan den 1 november 1996 och den 30 april 1997 uppbärs på statens försäljningsprisfordringar och statliga lån till den del räntorna har beräknats på det lånekapital som den 30 april 1997 inte har förfallit till betalning. Ränta som uppburits till ett för stort belopp gottskrivs gäldenären vid uppbörden i oktober 1997. Bestämmelserna i momentet tillämpas i övrigt från och med den 1 maj 1997.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Helsingfors den 9 juni 1997

